

Bestuursdienst

Postadres
Postbus 1125
9701 BC Groningen

Onderwerp **Beleidsregels terugvordering SOZawe 2011**

e-mail:
szw@sozawe.groningen.nl

De leden van de raad van
de gemeente Groningen
te
GRONINGEN

Telefoon (050) 367 54 46 Bijlage(n) 1

Ons kenmerk SZ 10.2489085

Datum **20 JAN 2011** Uw brief van

Uw kenmerk

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij ontvangt u de 'Beleidsregels terugvordering SOZawe 2011. In verband met de komst van de Wet investeren en jongeren (WIJ) en de wet BUIG (Bundeling van uitkeringen inkomensvoorziening aan gemeenten) was het noodzakelijk om de bestaande beleidsregels aan te passen. Gelijktijdig zijn de beleidsregels terugvordering WWB en de tijdelijke beleidsregels rond het terugvorderen van uitkering op grond van de IOAW, IOAZ en WWIK ingetrokken.

De vastgestelde beleidsregels geven een nadere invulling aan de bevoegdheden tot terugvordering zoals die in de diverse wetten staan vermeld. In de regels is aangegeven wanneer, hoe en in welke mate gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid tot terugvordering en invordering. We hanteren het centrale uitgangspunt dat er te allen tijde wordt teruggevorderd als dat mogelijk en redelijk is. In zoverre is er sprake van een dwingende invulling van de bevoegdheden tot terugvordering. Bij het voorbereiden van individuele besluiten tot terugvordering dient de gemeente zich te houden aan de beleidsregels, zodat aan de eisen van rechtszekerheid en zorgvuldigheid wordt voldaan. De beleidsregels worden gepubliceerd zodat ook (ex)-uitkeringsgerechtigden kunnen weten op welke wijze de gemeente gaat terugvorderen.

Ten opzichte van de eerdere beleidsregels (2008) is er niet veel veranderd. Wel is van de gelegenheid gebruik gemaakt om enkele technische en redactionele onvolkomenheden weg te werken. Zo is duidelijker naar voren gebracht dat indien een persoon over vermogen beschikt (dat te gelde kan worden gemaakt) ook dat bestanddeel vatbaar is voor terug- en invordering. Het moet immers niet zo zijn dat iemand met een periodieke en relatief lage aflossingstermijn, na een bepaalde periode in aanmerking komt voor kwijtschelding, terwijl er een substantieel vermogen aanwezig is/was. Ook is de terugvordering beter afgestemd op de toepassing van de schuldregeling door de GKB. Tenslotte is toegevoegd een bepaling over de matiging van een terugvordering als gevolg van constante jurisprudentie afkomstig van de Centrale Raad van Beroep.

De nieuwe beleidsregels worden gepubliceerd in het gemeenteblad en de Groninger Gezinsbode.

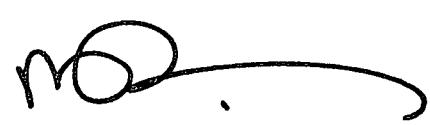
We vertrouwen erop dat u hierbij voldoende bent geïnformeerd.

Met vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders van Groningen,

de burgemeester

A large, stylized handwritten signature in black ink, appearing to be 'Lb', written over the text 'de burgemeester'.

de secretaris

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'MO', written over the text 'de secretaris'.

BELEIDSREGELS TERUGVORDERING SOZAWE 2011

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS VAN DE GEMEENTE GRONINGEN

Gelezen het voorstel van,
(SZ....);

Gelet op artikel 7 Wet werk en bijstand, artikel 11 Wet investeren in jongeren, artikel 11 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers, artikel 11 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, artikel 23 van de Wet werk en inkomen kunstenaars en artikel 4:81 Algemene wet bestuursrecht;

HEBBEN BESLOTEN:

de Beleidsregels Terugvordering SOZAWE 2011 vast te stellen;

Hoofdstuk I   Algemene Bepalingen

Artikel 1.   **Begripsbepalingen en afkortingen**

1.1. Alle begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Wet werk en bijstand, de Wet investeren in jongeren, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, en de Algemene wet bestuursrecht

1.2. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:

a.	de WWB:	de Wet werk en bijstand;
b.	de WIJ:	de Wet investeren in jongeren;
c.	de IOAW:	de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers;
d.	de IOAZ:	de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijke arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen;
e.	de WWIK:	de Wet werk en inkomen kunstenaars
f.	de WSNP:	de Wet schuldsanering natuurlijke personen
g.	de Awb:	de Algemene wet bestuursrecht;
h.	college:	het college van de gemeente Groningen;
i.	uitkering:	de uitkering op grond van de WWB, WIJ, IOAW, IOAZ WWIK;
j.	de inlichtingen- plicht:	de verplichtingen genoemd in artikel 17, leden 1 en 2 WWB, artikel 44, lid 1 WIJ, artikel 13, lid 1 IOAW en IOAZ, en artikel 20 leden 2 en 4 WWIK;
k.	Schuldregelings- overeenkomst:	een overeenkomst waarin de rechten, verplichtingen en voorwaarden van de schuldenaar en het lid van de Nederlandse Vereniging voor schuldhulpverlening en sociaal bankieren (NVVK) ten behoeve van de schuldregeling zijn opgenomen;

- l. Betalingsverplichting: een verplichting tot betaling van een geldschuld, niet zijnde een opschorting van de betalingsverplichting, en
- m. Sociaal minimum: de toepasselijke bijstandsnorm volgens § 3.2 van de WWB inclusief een eventuele verhoging of verlaging van die norm op grond van § 3.3 van de WWB.

Artikel 2 **Wettelijke bevoegdheden**

- 2.1. Het college maakt met inachtneming van onderstaande beleidsregels gebruik van de bevoegdheden tot opschorting, herziening, intrekking, terugvordering, en invordering op grond van de volgende wettelijke bepalingen:
  - a. artikelen uit de WWB: 54, 58, 59, 60 en 60a;
  - b. artikelen uit de WIJ: 21, 22, 40, 54, 55 en 56;
  - c. artikelen uit de IOAW: 17, 25, 26, en 28;
  - d. artikelen uit de IOAZ: 17, 25, 26 en 28;
  - e. artikelen uit de WWIK: 25, 26, 28, 29, 30, 33 en 34.
- 2.2. Waar het recht op een inkomensvoorziening op grond van artikel 40, derde lid onderdeel b WIJ in verband met schending van de inlichtingenverplichting tegenover het college wordt herzien of ingetrokken, wordt het college, indien vereist, daarbij geacht mede gehandeld te hebben op grond van de hem toekomende bevoegdheid in artikel 21 onderdeel b WIJ.

Artikel 3 **Dringende redenen**

Het college ziet geheel of gedeeltelijk af van de bevoegdheid tot herziening, intrekking en terugvordering wegens dringende redenen.

Artikel 4 **Afzien of kwijtschelding kruimelbedrag**

Om redenen van doelmatigheid ziet het college bij beëindiging af van een terug- en invorderingsbesluit of nadere invordering nadat een terugvorderingsbesluit is genomen en een of meerdere invorderingsmaatregelen zonder resultaat zijn genomen, indien de vast te stellen geldschuld lager is dan een bedrag van € 250,- en deze geldschuld niet is veroorzaakt door schending van de inlichtingenplicht of ander verwijtbaar gedrag van belanghebbende, met dien verstande dat deze bepaling niet van toepassing is bij lopende uitkering(en) en in gevallen waarin terugvordering rechtstreeks verband houdt met inkomsten die bij wijze van schatting zijn verrekend en die bij de eindafrekening op jaarbasis te laag bleken te zijn ingeschat.

Hoofdstuk II **Kwijtschelding Wegens Schuldenproblematiek**

Artikel 5 **Geldschulden**

- 5.1. Het college kan na de totstandkoming van een definitieve schuldregeling in het kader van een minnelijke schuldregeling of in andere gevallen, afzien van verdere betaling of invordering van één geldschuld of meerdere geldschulden indien wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:
  - a. op grond van redelijkheid en billijkheid kan van de schuldenaar niet langer worden gevergd de geldschuld te voldoen;
  - b. bij aanwezigheid van meerdere schuldeisers is redelijkerwijs te voorzien dat een schuldregeling voor geldschulden zonder een besluit over kwijtschelding niet tot stand komt; én

- c. de geldschuld naar evenredigheid zal worden voldaan met de geldschulden van de overige schuldeisers van gelijke rang.
- 5.2. Onverminderd het bepaalde in het derde lid, bestaat de bevoegdheid op grond van het eerste lid niet voor de hierna genoemde geldschulden:
- a. geldschulden die zijn ontstaan door het verwijtbaar niet nakomen van de wettelijke inlichtingenverplichting; en/of
  - b. geldschulden die het gevolg zijn van een eerder verstrekte geldlening; en/of
  - c. geldschulden die gedekt zijn door een zakelijk recht als pand of hypotheek; en/of
  - d. geldschulden die zijn ontstaan vanwege enigerlei verwijtbaar gedrag van een schuldenaar.
- 5.3. Het college blijft bevoegd om met betrekking tot geldschulden bedoeld in het tweede lid sub a, b en d, af te zien van verdere betaling of invordering.

Artikel 6 **Schuldregeling**

- 6.1. Na het ondertekenen van een schuldregelingsovereenkomst waarbij de minnelijke procedure in gang wordt gezet voor het bereiken van een schuldregeling als bedoeld in artikel 5, eerste lid, wordt de betaling van de geldschuld tijdelijk opgeschort. Deze opschorting wordt aangegaan onder de voorwaarde dat binnen twaalf maanden na het ondertekenen van de schuldregelingsovereenkomst het bereiken van een schuldregeling met overige schuldeisers haalbaar gebleken moet zijn. In dat geval duurt de opschorting daarna voort totdat uiterlijk binnen drie jaar na opschorting of het ondertekenen van een schuldregelingsovereenkomst een definitieve schuldregeling wordt bereikt.
- 6.2. Een schuldregeling komt tot stand door een persoon of organisatie die volgens geldende kwaliteitseisen in staat moet worden geacht een goede en evenwichtige schuldregeling te kunnen treffen. In het kader van een aan WSNP voorafgaand minnelijk traject moet aan de schuldeisers een aanbod zijn gedaan waarbij aan de gemeente uit hoofde van haar preferente positie ten opzichte van de achtergestelde schuldeisers een dubbel percentage wordt toebedeeld.
- 6.3. Met betrekking tot het nemen van een besluit over het afzien van verdere betaling of invordering in het kader van een schuldregeling als bedoeld in artikel 5, eerste lid, behoudt het college zich de bevoegdheid voor het besluit over het afzien van betaling of invordering geheel of gedeeltelijk te wijzigen of in te trekken dan wel van het nemen daarvan geheel of gedeeltelijk af te zien in de volgende gevallen:
- a. de voorwaarden van de schuldregeling worden niet of dreigen niet te worden nagekomen;
  - b. de schuldregeling is tot stand gekomen op basis van onjuiste of onvolledige gegevens door toedoen van de schuldenaar.

Hoofdstuk III **Kwijtschelding Na Een Periode Van Voldoening Van Een Betalingsverplichting**

Artikel 7 **Kwijtschelding Restant Geldschulden**

- 7.1. Onverminderd het derde en vierde lid scheldt het college na gedeeltelijke aflossing van de geldschuld het restant van deze geldschuld kwijt in de volgende gevallen:
- a. de schuldenaar heeft gedurende vijf jaar volledig aan zijn betalingsverplichting

- b. in maandelijkse termijnen voldaan op een hoofdsom van maximaal € 15.000,--;
  - b. de schuldenaar heeft gedurende zeven jaar volledig aan zijn betalingsverplichting in maandelijkse termijnen voldaan op een hoofdsom van meer dan € 15.000,--;
  - c. de schuldenaar heeft gedurende drie jaar volledig aan zijn betalingsverplichting in maandelijkse termijnen voldaan op een hoofdsom voor geldschulden die niet zijn ontstaan door het verwijtbaar niet nakomen van de wettelijke inlichtingenverplichting, of geldschulden die zijn ontstaan vanwege enigerlei verwijtbaar gedrag van de schuldenaar;
  - d. de schuldenaar heeft weliswaar in de a tot en met c genoemde gevallen gedurende de daar genoemde jaren niet volledig aan zijn betalingsverplichting voldaan, maar heeft alsnog het achterstallige bedrag over die jaren betaald, vermeerderd met de aan belanghebbende in rekening gebrachte kosten van invordering.
- 7.2. Het college kan de geldschuld voor het geheel of voor het restant kwijtschelden in de volgende gevallen:
- a. de schuldenaar heeft gedurende vijf jaar geen betalingen verricht op een betalingsverplichting van minder dan € 5.000,-- en niet aannemelijk is dat deze op enig moment aan zijn betalingsverplichting zal voldoen;
  - b. de schuldenaar lost in één keer een bedrag op de geldschuld af ter hoogte van ten minste 50% van het restant van de geldschuld in gevallen waarin op basis van de gewone wijze van invordering minder wordt ontvangen dan door middel van deze aflossing.
- 7.3. De bevoegdheid op grond van het eerste en tweede lid bestaat niet voor de hierna genoemde geldschulden:
- a. geldschulden die het gevolg zijn van een eerder verstrekte geldlening; en/of
  - b. geldschulden die gedekt zijn door een zakelijk recht als pand of hypotheek; en/of
  - c. geldschulden die onderwerp zijn van een schuldregeling waarvan de voorwaarden niet worden nagekomen dan wel tot stand zijn gekomen op basis van onjuiste of onvolledige gegevens door toedoen van de schuldenaar.
- 7.4. Het college is niet verplicht in de in het eerste lid geregelde gevallen tot kwijtschelding over te gaan indien de schuldenaar kan beschikken over vermogen dat redelijkerwijze te gelde kan worden gemaakt dan wel vermogen waarover de schuldenaar binnen een redelijke termijn redelijkerwijze kan gaan beschikken. Bij de vaststelling van dat vermogen wordt rekening gehouden met het gehele vermogen zonder aftrek van de geldschulden die voor kwijtschelding in aanmerking zouden kunnen komen.

Hoofdstuk IV   Betaling en invordering

Artikel 8   **Onderzoek**

- 8.1. Het college kan te allen tijde onderzoek verrichten naar de financiële en maatschappelijke situatie van de schuldenaar.
- 8.2. Wanneer geen aanwijzing bestaat voor de aanwezigheid van voldoende vermogen kan dit onderzoek achterwege blijven in de volgende gevallen:
  - a. bij geldschulden die in totaal een waarde vertegenwoordigen van minder dan € 1.000,--;

- b. deze geldschulden binnen een reeks van 36 maandelijkse termijnen kunnen worden afgelost, tenzij deze geldschulden zijn veroorzaakt door het verwijtbaar niet nakomen van de wettelijke inlichtingenverplichting of ander verwijtbaar gedrag van de schuldenaar;
- c. deze geldschulden zijn ontstaan door het verwijtbaar niet nakomen van de wettelijke inlichtingenverplichting of ander verwijtbaar gedrag van de schuldenaar, en deze geldschulden binnen een reeks van 60 maandelijkse termijnen kunnen worden afgelost.

Artikel 9 Betalingsverplichting

- 9.1. Het college is bevoegd om bij afzonderlijke beschikking een besluit over betaling of invordering van een geldschuld te nemen, dan wel dat besluit op te nemen in een gebundelde beschikking tezamen met een intrekking- en/of terugvorderingsbesluit.
- 9.2. Het aflossingsbedrag zoals meegedeeld in het terug- en invorderingsbesluit, geldt als een opgelegde betalingsverplichting.
- 9.3. Het college heeft daarbij de keuze om een volledige betalingsverplichting in één keer op te leggen als bedoeld in artikel 4:87 Awb, dan wel een maandelijkse betalingsverplichting gecombineerd met uitstel van betaling van de hoofdsom in één keer, als bedoeld in artikel 4:94 Awb.
- 9.4. Het college legt in de regel niet een maandelijkse betalingsverplichting op als bedoeld in het derde lid indien en voor zover de schuldenaar kan beschikken over vermogen dat redelijkerwijze te gelde kan worden gemaakt dan wel in andere gevallen waarin de schuldenaar door eigen toedoen een situatie van betalingsonmacht in stand houdt.
- 9.5. Indien bij beëindiging van de uitkering de totale vordering meer dan € 1.000,-- bedraagt en er ontbreekt vermogen waaruit direct kan worden afgelost, dan wordt in de regel een maandelijkse betalingsverplichting opgelegd ter hoogte van 6% van het netto inkomen, inclusief vakantietoeslag, als deze grondslag minder of gelijk is aan 115 % van het sociaal minimum, en 10% van dat netto inkomen, inclusief vakantietoeslag, bij een grondslag van meer dan 115% van het sociaal minimum.

Artikel 10 Terugvordering: bruto of netto

- 10.1. In de gevallen waarin het college niet meer (volledig) gebruik kan maken van de in de betreffende uitkeringsregeling omschreven bevoegdheid tot verrekening van de loonbelasting, premies volksverzekeringen en de vergoeding, bedoeld in artikel 46 van de Zorgverzekeringswet, met de door het college over die uitkering af te dragen loonbelasting, premies volksverzekeringen en vergoeding, wordt het bedrag van de netto terugvordering verhoogd met de buiten de verrekening gebleven loonbelasting, premies volksverzekeringen en vergoeding. De terugvordering is dan bruto.
- 10.2. In afwijking van het eerste lid vordert het college niet bruto terug als:
  - a. de schuldenaar geen verwijt kan worden gemaakt over het ontstaan van de geldschuld; én
  - b. de schuldenaar geen verwijt kan worden gemaakt over de omstandigheid dat de geldschuld niet volledig is voldaan in het kalenderjaar waarin deze is ontstaan, terwijl het college eerder tot terugvordering had kunnen besluiten.

Artikel 11 Uitstel van betaling

- 11.1. Het college kan in een betalingsregeling waarbij uitstel van betaling wordt gegeven, gebruik maken van de volgende keuzes:
  - a. middels maandelijkse termijnen wanneer:
    - de schuldenaar hier nadrukkelijk en gemotiveerd om verzoekt; of

- het college ambtshalve na onderzoek vaststelt dat de schuldenaar de vordering niet in één keer kan voldoen; of
  - b. na afloop van een bepaalde periode,
    - ineens, of
    - in maandelijkse termijnen;
  - c. in de gevallen onder a en b:
    - zonder bijkomende voorwaarden;
    - met bijkomende voorwaarden.
- 11.2. Als belanghebbende de aan de betalingsregeling verbonden betalingsverplichtingen niet, niet tijdig of niet behoorlijk nakomt, dan vervalt hierdoor de betalingsregeling en wordt de geldschuld voor het deel waarop nog niet is afgelost, ineens opeisbaar.

Hoofdstuk V Slotbepalingen

Artikel 12 **Matiging**

- 12.1. Bij terugvordering op grond van de WWB en de WIJ wegens verzwegen vermogen wordt de terugvordering beperkt tot de hoogte van het totale vermogen bij aanvang van de periode waarover wordt teruggevorderd. Bij de vaststelling van het in de eerste zin bedoelde vermogen wordt geen rekening gehouden met bepalingen uit de WWB en de WIJ op grond waarvan onderdelen van het vermogen niet in aanmerking worden genomen.
- 12.2. Indien het recht op bijstand op grond van de WWB of het recht op een inkomensvoorziening op grond van de WIJ wordt ingetrokken of herzien uitsluitend als gevolg van de omstandigheid dat twee als gehuwd in aanmerking te nemen partners zich verwijtbaar in strijd met hun wettelijke inlichtingenverplichting als alleenstaanden hebben gepresenteerd, beperkt het college de daaruit voortvloeiende terug- en invordering tot een geldschuld naar het verschil tussen de betaalde uitkeringsbedragen en de uitkering naar de gehuwdennorm waarop de partners bij niet schending van hun wettelijk inlichtingenverplichting recht zouden hebben gehad.

Artikel 13 **Kosten**

Het college brengt aan de schuldenaar geen wettelijke rente in rekening wanneer de schuldenaar in verzuim is doordat deze niet binnen de voorgeschreven termijn heeft betaald. Wanneer met behulp van een gerechtsdeurwaarder voor het innen van geldschulden op bezittingen van de schuldenaar beslag wordt gelegd, kan de geldschuld worden verhoogd met de op de invordering betrekking hebbende kosten.

Artikel 14 **Inwerkingtreding**

- 14.1 Deze beleidsregels treden in werking op de dag na die van de bekendmaking, behoudens het bepaalde in het vierde lid van dit artikel.
- 14.2 De beleidsregels en toelichting terugvordering WWB worden ingetrokken met ingang van de dag waarop deze beleidsregels in werking zijn getreden.
- 14.3 De beleidsregels voor het nemen van maatregelen en het terugvorderen van een uitkering op grond van de IOAW, IOAZ en de WWIK worden ingetrokken met ingang van de dag waarop deze beleidsregels in werking zijn getreden.
- 14.4 Artikel 9 vijfde lid van deze beleidsregels treedt voor wat betreft het toe te passen percentage in werking met ingang van 1 juni 2011. Tot dat tijdstip geldt de werkwijze zoals die gold op grond van de regels als bedoeld in artikel 14, tweede lid.

Artikel 15

Citeertitel

Deze beleidsregels worden aangehaald als: Beleidsregels Terugvordering SOZawe 2011

Aldus op .....vastgesteld door het college van de gemeente Groningen

TOELICHTING BELEIDSREGELS TERUGVORDERING SOZAWE 2011

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 2 **Wettelijke bevoegdheden**

In de wetten Wet werk en bijstand (WWB), in werking getreden per 1 januari 2004, de Wet investeren in jongeren (WIJ), in werking getreden per 1 oktober 2009, en de Wet Bundeling van uitkeringen inkomensvoorziening aan gemeenten (in werking getreden per 1 januari 2010) is geregeld dat het terugvorderen van ten onrechte verleende uitkeringen een algehele of vrije bevoegdheid is geworden van het college. Met uitkering in genoemde wetten wordt bedoeld: bijstand, inkomensvoorziening WIJ, uitkering op grond van IOAW/IOAZ of WWIK.

Deze wettelijke regelingen kennen een bestaansvoorziening, welke aanvullend is op de eigen bestaansmiddelen. Gelet op de gewijzigde financiële verantwoordelijkheid voor de kosten daarvan acht het college van groot belang dat de uitkering alleen terecht komt bij die personen die hierop bij gebrek aan middelen het meest aangewezen zijn. Door gebruik te maken van de bevoegdheid tot terugvordering wordt de aansluiting op het budget dat voor de uitvoering van de desbetreffende regeling beschikbaar is bevorderd. Daarnaast acht het college van belang dat het plegen van fraude onder geen enkele voorwaarde mag worden beloond door de ten onrechte verleende uitkeringen niet terug te vorderen. Daarom kiest het college voor een dwingende invulling van de bevoegdheden, in die zin dat - afgezien van een kruimelbedrag en in bijzondere gevallen afzien van terugvordering wegens dringende redenen - in alle gevallen waarin ten onrechte een uitkering is verstrekt, gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid tot terugvordering. Waar mogelijk dient te worden teruggevorderd.

In deze beleidsregels wordt aangegeven in welke gevallen van terugvordering of verdere terugvordering kan worden afgezien. Daarnaast moet ook rekening worden gehouden met bijzondere omstandigheden die nopen tot het afzien van een terugvordering op grond van een algemeen rechtsbeginsel. In de jurisprudentie vindt men voorbeelden van situaties waarin sprake is van schending van een algemeen rechtsbeginsel. Een voorbeeld is de zogenaamde 'zes-maanden-jurisprudentie' van de Centrale Raad van Beroep. Een bevoegdheid tot terugvordering kan niet worden uitgeoefend voor zover het betalingen betreft die betrekking hebben op de periode nadat zes maanden zijn verstreken na de ontvangst van een signaal waaruit het uitvoeringsorgaan had moeten afleiden, dat ten onrechte of te veel wordt betaald. Deze regel kan niet worden toegepast indien sprake is van het niet tijdig, niet juist of volledig verstrekken van voor de beoordeling van het voortduren van het recht op bijstand relevante informatie. Voor andere voorbeelden over de toepassing van rechtsbeginselen wordt naar de bestaande jurisprudentie en het Handboek WWB van Schulink verwezen.

Deze beleidsregels voorzien in een aanvullend kader waarmee bij de terugvordering rekening dient te worden gehouden. Artikel 2 is zodanig geformuleerd dat met betrekking tot de toepassing van de bevoegdheden in de daar genoemde wetsartikelen als leidraad dient te gelden dat waar mogelijk dient te worden teruggevorderd. Dit is de hoofdregel.

De hoofdregel houdt verder in dat de uitkering wordt teruggevorderd van alle gezinsleden en dat daarbij sprake is van hoofdelijke aansprakelijkheid. Op grond van artikel 59, tweede lid, WWB, artikel 55 WIJ, artikel 26 IOAW, artikel 26 IOAZ en artikel 33 WWIK kan de

uitkering die als gevolg van schending van de inlichtingenplicht niet als gezinsuitkering is verleend, maar wel als gezinsuitkering verleend had moeten worden, tevens worden teruggevorderd van degene met wiens middelen rekening had moeten worden gehouden. Eenvoudiger gesteld: een uitkering die aan een alleenstaande is verleend, die achteraf een gezamenlijke huishouding blijkt te voeren, kan tevens van de verzwegen partner worden teruggevorderd.

Alle gezinsleden van wie in bovengenoemde situaties kan worden teruggevorderd zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de gehele vordering. Dit betekent in de praktijk dat het gehele bedrag van elk gezinslid kan worden teruggevorderd. In gevallen waarin één (of meer) gezinsleden niet in staat zijn om (het volledige) bedrag terug te betalen kunnen andere gezinsleden voor het gehele (restant)bedrag worden aangesproken. Alle debiteuren die hoofdelijk aansprakelijk zijn, dienen hun aandeel in de aflossing onderling met elkaar te verrekenen. Dit is niet het probleem van de gemeente.

In het tweede lid is een specifieke bepaling opgenomen met betrekking tot de WIJ. In de literatuur is discussie ontstaan over de vraag of artikel 40 derde lid onderdeel a WIJ ook een bevoegdheid inhoudt om bij schending van de inlichtingenverplichting tegenover het college het recht op een inkomensvoorziening te herzien of in te trekken. Mocht deze wettelijke bepaling niet mede een bepaling inhouden tot het herzien en intrekken van een inkomensvoorziening bij schending van de inlichtingenverplichting als bedoeld in artikel 44, eerste lid WIJ, dan wordt in deze situatie de bevoegdheid tot het herzien of intrekken van het recht op een inkomensvoorziening geacht haar grondslag te vinden in de aan het college toekomende bevoegdheid in artikel 21 onderdeel b WIJ.

Artikel 3 Dringende redenen

Er kunnen dringende redenen zijn op grond waarvan van terugvordering kan worden afgezien. Aangesloten wordt bij het begrip dringende reden zoals dat voorheen gold onder de Algemene bijstandswet (Abw). Deze dringende redenen moeten verband houden met de individuele omstandigheden van de persoon of het gezin. De individuele situatie is dus doorslaggevend. In de beoordeling kunnen zowel financiële als niet financiële omstandigheden worden meegewogen. Volgens de jurisprudentie zijn deze dringende redenen (slechts) gelegen in de onaanvaardbaarheid van sociale en/of financiële consequenties. Het moet gaan om incidentele gevallen waarin iets bijzonders en uitzonderlijks aan de hand is. Hierbij wordt opgemerkt dat toepassing van de beslagvrije voet voldoende bescherming biedt.

Artikel 4 Afzien of kwijtschelding kruimelbedrag

In het terugvorderingsproces kan op twee momenten worden afgezien van terugvordering. Ten eerste kan worden besloten om af te zien of gedeeltelijk af te zien van terugvordering. De vordering komt in dat geval niet of slechts gedeeltelijk tot stand. Ten tweede kan worden afgezien van verdere betaling of invordering in een later stadium. Dat noemen we kwijtschelding.

In voorkomende gevallen kunnen er redenen zijn om in het geheel geen terugvorderingsbesluit te nemen. In gevallen waarin de ten onrechte verleende uitkering dermate laag is dat de kosten die de terugvordering met zich meebrengen hoger zijn dan de vordering, kan de terug te vorderen bijstand op grond van doelmatigheidsoverwegingen worden kwijtgescholden. Het college is vrij tot het bepalen van de hoogte van het grensbedrag (kruimelbedrag). Het college kiest er voor om met betrekking tot vorderingen die ontstaan bij beëindiging van de uitkering een kruimelbedrag van € 250,-- toe te passen. In dat geval wordt

tevens afgezien van een verrekening met het uitstaande bedrag aan vakantiegeld. De kwijtschelding geldt echter niet voor geldschulden die zijn ontstaan als gevolg van schending van de inlichtingenplicht of ander verwijtbaar gedrag van belanghebbende. Deze beleidsregel geldt niet voor belanghebbenden die nog een uitkering ontvangen. De vordering wordt dan in overeenstemming met deze beleidsregels via verrekening met de uitkering geïncasseerd. Daarnaast komt het incidenteel voor dat tijdelijk zelfstandige activiteiten worden verricht met behoud van uitkering. De inkomsten worden dan geschat en maandelijks op de uitkering ingehouden. De aard van een dergelijke bijzondere voorziening verzet zich tegen kwijtschelding van een kruimelbedrag als de inkomsten te laag zijn ingeschat.

Artikelen 5 en 6 Kwijtschelding wegens schuldenproblematiek

Wanneer een uitkering wordt teruggevorderd, kan in een later stadium toch reden zijn om de geldschuld (gedeeltelijk) kwijt te schelden. De in deze artikelen gevolgde systematiek komt vrijwel geheel overeen met de keuze die de wetgever in het oude artikel 78a van de niet meer bestaande Abw voor de bijstand heeft gedaan. Hierdoor wordt het gemeentelijke kwijtscheldingsbeleid gecontinueerd zoals dit vanaf 1 januari 2004 voor de bijstand in de praktijk werd toegepast. Naast kwijtschelding wegens schuldenproblematiek is het ook mogelijk om op andere gronden een schuld kwijt te schelden. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan kwijtschelding bij de succesvolle afronding van een re-integratietraject. Op deze wijze kan kwijtschelding, naast of aanvullend op al bestaande subsidiemogelijkheden, fungeren als een prikkel tot het aanvaarden van betaalde arbeid, of het deelnemen aan scholing of sociale activering.

In artikel 5.3 is voorzien in een bevoegdheid om ook fraudeschulden en dergelijke te kunnen betrekken bij de totstandkoming van een schuldregeling. Het moet dan gaan om fraudeschulden die vijf jaar geleden of eerder zijn ontstaan.

Aansluiting bij een schuldregeling vindt normaliter plaats als de persoon of organisatie die voor de totstandkoming verantwoordelijk is, geacht kan worden daarbij op basis van de in die sector gebruikelijke kwaliteitseisen te hebben gehandeld. Daarbij moet worden gedacht aan de persoon of organisatie die lid is van de (Nederlandse) Vereniging voor schuldhulpverlening en sociaal bankieren of Nederlandse Vereniging van Volkskrediet (NVVK).

In de praktijk wordt voor de minnelijke schuldregeling gebruik gemaakt van een door de NVVK vastgestelde Gedragscode Schuldregeling. Een schuldregeling wordt opgestart nadat de aanvrager een zogenaamde schuldregelingsovereenkomst heeft ondertekend. Deze overeenkomst wordt aangegaan voor een periode van maximaal 36 maanden vanaf de dagtekening van deze overeenkomst. Vanaf dit moment is de schuldenaar verplicht zijn inkomen te storten op een rekening bij de schuldregelende instelling of een daartoe aangewezen financiële instelling. Het inkomen verminderd met het vrij te laten bedrag wordt gereserveerd. Zolang uitzicht bestaat op een schuldregeling blijft de schuldenaar zijn inkomen aan de financiële instelling overmaken en houdt deze instelling daarop een bedrag in dat aan de reserve wordt toegevoegd. Op basis van de aflossingscapaciteit zal de schuldregelende instelling een voorstel voor een schuldregeling aan de schuldeisers doen. Binnen 120 dagen na ondertekening van de overeenkomst tot schuldregeling moet duidelijk worden of een schuldregeling voor de schuldenaar kan worden opgezet. Dit is de eerste fase. Als de schuldregelingsovereenkomst kan worden voortgezet treedt de tweede fase in. In deze fase treedt de schuldregelende instelling op als tussenpersoon van de schuldenaar en zijn schuldeisers, waarbij deze de belangen van alle betrokken partijen zo goed mogelijk dient te

behartigen. Voor deze voortzetting is nodig dat de schuldeisers finale kwijting zullen verlenen, nadat de schuldenaar gedurende de overeengekomen periode aan zijn verplichtingen heeft voldaan. In deze fase kan ook voor het verstrekken van een saneringskrediet worden gekozen. In dat geval is voor directe betaling van de schulden beschikbaar het netto bedrag ter grootte van de aflossingscapaciteit dat is vastgesteld bij de totstandkoming van de schuldregelingsovereenkomst voor een periode van maximaal 36 maanden. Dan verloopt het traject wat anders. Nadat de schuldenaar gedurende de looptijd van de schuldregelingsovereenkomst aan al zijn verplichtingen heeft voldaan en de schuldeisers de schuldregeling hebben geaccepteerd, zal dit leiden tot het effectueren van de toegezegde finale kwijting van de vorderingen. Voor de schulden die de schuldenaar jegens het college heeft, betekent dit dat op dat moment gezegd kan worden dat de schuldregeling definitief is geworden. Het college kan dan formeel overgaan tot het afzien van verdere betaling of invordering waarbij de opschorting van de betaling wordt ingetrokken.

Waar samenloop ontstaat met de regeling in artikel 7 wordt de geldschuld kwijtgescholden op basis van de in artikel 7 omschreven bevoegdheid.

Artikel 7 Kwijtschelding na voldoen aan betalingsverplichting

De regeling in deze artikelen volgt de opzet van de regeling in artikel 78c van de Abw over het afzien van terugvordering of van verdere terugvordering. In de voorliggende regeling zijn wel meer varianten ten opzichte van het genoemde artikel in de Abw opgenomen.

Het college kiest voor een kortere aflossingstermijn (drie jaar) als de schuldenaar niet in verwijtbare zin verantwoordelijk kan worden gehouden voor het ontstaan van de geldschuld. Wanneer de schuldenaar wel een verwijt treft, dan geldt een aflossingstermijn van zeven jaar bij een betalingsverplichting van meer dan € 15.000,--. In andere gevallen is dat vijf jaar.

De kwijtschelding komt tegemoet aan de opvatting dat een belanghebbende niet gedurende een (zeer) lange periode in een schuldensituatie moet blijven.

Indien belanghebbende in de toepasselijke periode (36 maanden, 60 maanden of 84 maanden) volledig aan de vastgestelde of overeengekomen betalingsverplichting in maandelijkse termijnen heeft voldaan, volgt kwijtschelding. Voor toepassing van deze kwijtschelding is niet nodig dat belanghebbende daarvoor eerst een aanvraag indient. Er is sprake van een actief afboekingsbeleid. De periode waarin tijdelijk is afgezien van invordering wegens onvoldoende financiële ruimte bij belanghebbende dient te worden meegeteld als periode waarin is afgelost.

Indien belanghebbende op eigen initiatief het aflossingsbedrag heeft verlaagd en vervolgens zonder schriftelijke tegenreactie van de dienst daarna periodiek blijft aflossen geldt die aflossing, na een termijn van ten minste drie maanden, als stilzwijgend overeengekomen. Het is ook mogelijk dat het college schriftelijk heeft ingestemd met een verzoek van de belanghebbende om het aflossingsbedrag lager vast te stellen.

Het bepaalde onder artikel 7.2 sub a is van toepassing als in een eerder stadium alle mogelijke invorderingsacties zijn ondernomen. Pas als aannemelijk is dat er geen terugbetalingen meer zullen plaatsvinden, kan de restschuld worden kwijtgescholden. Van een en ander moet blijken uit het onderzoek dat daarnaar is ingesteld en uit de rapportage die daarover is opgesteld.

Indien de belanghebbende nalatig is in het nakomen van zijn betalingsverplichting en het niet mogelijk is de vordering te innen omdat de belanghebbende met de Nederlandse nationaliteit niet in Nederland verblijft en geen Nederlandse inkomstenbron heeft, kan bij een vordering met een openstaand saldo boven de € 5.000,-- een paspoortsignalering plaats vinden.

Van de onder artikel 7.2 sub b genoemde mogelijkheid tot afkoop van vijftig procent van de restsom tegen finale kwijting van het restant wordt zeer terughoudend omgegaan. Er wordt daarvan alleen gebruikt gemaakt in situaties waarin tevoren vrijwel vast staat dat de reguliere wijze van invordering minder oplevert dan datgene dat met afkoop van vijftig procent van het restant kan worden geïncasseerd. Als in deze situatie sprake zou zijn van een of meerdere personen die naast de hoofdschuldenaar voor aflossing van de geldschuld hoofdelijk aansprakelijk zijn, is er geen bezwaar wanneer deze personen gezamenlijk zorgen voor de aflossing naar vijftig procent van het restant van de geldschuld.

Artikelen 8 en 9   Voorschriften met betrekking tot betaling en invordering

Dit hoofdstuk heeft in het algemeen betrekking op de wijze waarop de geldschuld nadat deze bij terugvorderingsbesluit is vastgesteld wordt betaald. Daarnaast komt men in de Awb en de diverse uitvoeringswetten de termen invordering en verrekening tegen. Daarmee wordt een afgedwongen wijze van betaling bedoeld volgens uitvoeringsvoorschriften die in de daartoe bestemde gevallen van toepassing zijn. Bij invordering moet men denken aan de invordering bij dwangbevel. De verrekening (met een uitkering) is een tussenfiguur. Waar de wet deze laatste bevoegdheid toekent is medewerking van de schuldenaar aan de betaling niet nodig. Bij de inwerkingtreding van de vierde tranche Awb met ingang van 1 juli 2009 is titel 4.4 over de bestuursrechtelijke geldschulden in werking getreden. Vanaf dat tijdstip is een bestuursorgaan verplicht om in alle gevallen de verplichting tot betaling van een geldsom bij beschikking vast te stellen (artikel 4:86 Awb). Daarmee vervaagt het onderscheid tussen invordering en het regelen van een andere betalingswijze. Men zou daarom het proces van invordering ook ruim kunnen opvatten door daaronder te begrijpen alle gevallen waarin ter uitvoering van een uitkeringsregeling de betaling van een geldschuld bij beschikking moet worden geregeld. Als men deze uitleg volgt zijn betaling en invordering inwisselbare begrippen geworden. Niettemin zal in deze benadering de invordering bij dwangbevel een bijzondere figuur blijven. Door het dwangbevel wordt het eerst mogelijk om beslag te leggen op goederen of loon van de schuldenaar. Een dwangbevel kan pas worden gegeven als de schuldenaar niet binnen de bij beschikking vastgestelde termijn heeft betaald én ook nadien niet binnen de termijn waarvoor hij wegens verzuim is aangemaand, heeft betaald. Voor de bekendmaking van een dwangbevel gelden bijzondere voorschriften.

Zolang belanghebbende een uitkering van het college ontvangt zal in de meeste gevallen de geldschuld daarmee worden verrekend. In dergelijke gevallen wordt automatisch een inhouding van 6% van de normuitkering, inclusief vakantiegeld, in het systeem opgevoerd. Deze nieuwe regel zal om technische redenen pas worden ingevoerd met ingang van 1 juni 2011. Tot dan wordt rekening gehouden met 10%. Wanneer de schuldenaar kan beschikken over vermogen dat redelijkerwijze te gelde kan worden gemaakt, is het mogelijk om bij het opleggen van de betalingsverplichting rekening te houden met de beschikbaarheid van middelen uit dat vermogen. Daarbij wordt geen rekening gehouden met bepalingen uit de in artikel 2 genoemde uitkeringsregelingen waarin bepaalde onderdelen van dat vermogen niet in aanmerking worden genomen. Een voorbeeld is artikel 34, tweede lid van de WWB.

Als niet met de uitkering kan worden verrekend, dan wel de op te leggen betalingsverplichting niet kan worden afgelost uit beschikbaar vermogen, wordt op een andere wijze ingevorderd. Als het gaat om geldschulden met een saldo van minder dan € 1.000,-- wordt een maandelijks aflossingsbedrag van 6% van het netto maandinkomen, inclusief vakantiegeld, ingevorderd. Bij geldschulden gelijk of boven dat bedrag geldt met ingang van 1 juni 2011 een percentage van 6% als de grondslag minder of gelijk is aan 115% van het sociaal minimum en 10% als de grondslag meer is dan 115% van het sociaal minimum. Tot 1 juni 2011 wordt in de regel

rekening gehouden met een aflossingscapaciteit van 10% van het netto inkomen, inclusief vakantietoeslag.

Schematisch ziet het er als volgt uit:

Betalingsverplichting op	Hoogte vordering	Inhoudingspercentage
Lopende uitkering	Ieder bedrag	Optie: 6% norm-uitkering (incl.vt)
Ex-klant met inkomen $\leq$ 115% sociaal min.	Ieder bedrag	Optie: 6% netto inkomen (incl.vt)
Ex-klant met inkomen $>$ 115% sociaal min.	$\geq$ €1.000,-	Optie: 10% netto inkomen (incl.vt)

In artikel 9.2 wordt bepaald dat het aflossingsbedrag geldt als een opgelegde betalingsverplichting. De reden hiervoor is dat er over de betekenis van de vaststelling in een terug- of invorderingsbesluit dat een bepaald bedrag moet worden afgelost, geen misverstand kan bestaan.

Als een belanghebbende samenwoont met iemand die niet aansprakelijk is voor de terugbetaling dient het inkomen en vermogen van die partner buiten beschouwing te worden gelaten. Als deze belanghebbende een inkomen heeft van minder dan de helft van de bijstandsnorm voor een gezin en waarbij het aannemelijk is dat de belanghebbende grotendeels in levensonderhoud wordt voorzien door een verdienende partner die niet aansprakelijk is voor de terugbetaling dan is er geen financiële ruimte voor aflossing.

Wanneer geen aanwijzing bestaat voor de aanwezigheid van voldoende vermogen, kan een onderzoek naar de financiële en maatschappelijke situatie van de schuldenaar achterwege blijven. Dit houdt bij vorderingen met een saldo van € 1.000,- of lager in dat geen heronderzoek wordt gedaan naar de hoogte van het inkomen. Bij vorderingen met een saldo boven de € 1.000,- blijft een heronderzoek eveneens achterwege indien de vordering met het vastgestelde aflossingsbedrag binnen de in artikel 8.2 sub b of sub c genoemde termijn kan worden afgelost. Voor een normale vordering geldt een termijn van 36 maanden en voor een fraudevordering een termijn van 60 maanden. Indien, gelet op de hoogte van de vordering, het maandelijks af te lossen bedrag en het aantal af te lossen termijnen, voorzienbaar is dat een gedeelte van de vordering afgeboekt zal gaan worden na ontvangst van een bepaald aantal termijnen, vindt er heronderzoek plaats naar de financiële gegevens. Dit gebeurt ten minste éénmaal per jaar of zoveel vaker als de situatie van belanghebbende hiertoe aanleiding geeft. Dit kan leiden tot aanpassing van het maandelijks af te lossen bedrag.

Als de schuldenaar bijstand of een uitkering ontvangt naar een norm wegens verblijf in een inrichting (TPU-norm), geldt tijdens de minnelijke fase dat als aflossing een bedrag van 10% van de TPU-norm, inclusief vakantiegeld, met de uitkering wordt verrekend. Als de schuldenaar over vermogen beschikt dan kan hiervan worden afgeweken. Wanneer beslag op deze bijstandsuitkering wordt gelegd, wordt een beslagvrije voet in aanmerking genomen die berekend wordt op twee/derde van de TPU-norm, inclusief vakantiegeld.

Artikel 10   Bruterings

Waar in de wetten waarop deze beleidsregels betrekking hebben, bevoegdheid geldt om te bruteren wordt daarvan binnen de aldaar gegeven voorwaarden en met inachtneming van deze beleidsregel gebruik gemaakt. Bruterens van een uitkering vindt in de regel plaats aan het einde van het kalenderjaar. Dit leidt tot het terugvorderen van loonbelasting en de premies volksverzekeringen waarvoor de gemeente wettelijk inhoudingsplichtig is, evenals de vergoeding, bedoeld in artikel 46 van de Zorgverzekeringswet, voor zover deze belasting,

premies en vergoeding niet verrekend kunnen worden met de door het college af te dragen loonbelasting, premies volksverzekeringen en vergoeding (=bruto terugvordering). Op grond van artikel 10 wordt van bruteren afgezien als belanghebbende geen enkel verwijt over het ontstaan van de geldschuld kan worden gemaakt. Op 28 november 2006 heeft de Centrale Raad van Beroep hierover een uitspraak gedaan (LJN:AZ3437). Kortweg komt deze uitspraak erop neer dat bruto terugvorderen een bevoegdheid is en dat daarom een belangenafweging moet plaatsvinden. De in die uitspraak aangegeven criteria voor de verwijtbaarheid zijn in deze beleidsregel onder het tweede lid volledig overgenomen

Artikel 11   Gedeeltelijke betalingsverplichting

Wanneer de schuldenaar niet in staat is om de gehele schuld in één keer binnen zes weken of een andere te stellen termijn af te lossen, kan een gedeeltelijke betalingsverplichting worden opgelegd waarbij uitstel van betaling van de hoofdsom wordt gegeven als bedoeld in artikel 4:94 Awb. Deze situatie is te onderscheiden van de gevallen waarin de geldschuld op grond van een uitvoeringswet kan worden verrekend met de op grond van die wet te verstrekken uitkering. Als deze verrekeningsmogelijkheid ontbreekt en op de schuld ook niet direct kan worden afgelost uit (voldoende) eigen inkomen of vermogen waarover belanghebbende beschikt of redelijkerwijze kan beschikken, dan wordt de schuldenaar uitstel van betaling gegeven voor de hoofdsom gecombineerd met een gedeeltelijke betalingsverplichting. Daarbij moet in ieder geval rekening worden gehouden met de beslagvrije voet als de schuldenaar niet mee wil werken aan een minnelijke regeling. Artikel 11 is ruim geformuleerd zodat in iedere individuele situatie in aanvulling op de mogelijkheden die de desbetreffende uitvoeringswet biedt, gekozen kan worden voor de meest geëigende wijze van terugbetaling.

Artikel 12   Matiging

Het komt regelmatig voor dat het college pas later bekend raakt met bepaalde vermogensbestanddelen waarover belanghebbende blijkt te beschikken zonder dat deze daarvan, en in strijd met zijn inlichtingenplicht, opgave heeft gedaan. Wanneer achteraf is vastgesteld dat belanghebbende over de gehele periode tot aan de ontdekking van het verzwegen vermogen heeft beschikt over een vermogen boven de vermogensgrens, kan het college om die reden in beginsel de kosten van de uitkering over de gehele periode terugvorderen. Daarbij wordt geen rekening gehouden met de hoogte van het vermogen in relatie tot de hoogte van de terug te vorderen uitkering. Wanneer het oververmogen niet bijzonder groot is terwijl de duur van de periode waarin het college daarvan niet op de hoogte was als gevolg van de schending van de inlichtingenplicht, kan de verhouding tussen de hoogte van de terug te vorderen uitkering onevenredig hoog zijn in vergelijking tot het totale vermogen. Daarom wordt in het eerste lid bepaald dat in dat geval de hoogte van de terugvordering wordt beperkt/gematigd tot de hoogte van het vermogen bij aanvang van de periode waarover in verband met het verzwegen vermogen wordt teruggevorderd.

Ook in het tweede lid wordt aansluiting gezocht bij de feitelijke situatie als het college vooraf daarmee bekend was geweest en daarnaar gehandeld zou hebben. Daarom wordt hier bepaald om de uitkering die het college anders wel had moeten verstrekken, niet terug te vorderen.

Artikel 13   Kosten

Kosten die opkomen voorafgaand aan een terugvorderingsbesluit kunnen op grond van jurisprudentie niet in rekening gebracht worden bij belanghebbende, bijvoorbeeld de kosten van conservatoir beslag. Als het college zelf tot verrekening of vereenvoudigd derdenbeslag overgaat dan zijn daaraan geen kosten verbonden.

Als na een terug- en invordering beslaglegging plaatsvindt via een gerechtsdeurwaarder dan kan de gerechtsdeurwaarder de kosten van ambtshandelingen in mindering brengen op de opbrengst. De beleidsregel onder 13 bepaalt dat in deze gevallen de vordering met deze kosten kan worden verhoogd. De praktijk zal moeten uitwijzen of hiervoor nadere specifieke regels moeten worden opgesteld.

Er wordt geen wettelijke rente over het bedrag van de terugvordering in rekening gebracht.

Artikel 14 Inwerkingtreding

Deze beleidsregels treden in werking met ingang van de dag na die van de bekendmaking, met uitzondering van het rekenvoorschrift in artikel 9, vijfde lid, waarvoor om technische redenen is gekozen voor een inwerkingtreding met ingang van 1 juni 2011. Per datum van de algemene inwerkingtreding komen de beleidsregels en toelichting terugvordering WWB (in werking getreden op 1 augustus 2008) en de (tijdelijke) beleidsregels voor het nemen van maatregelen en het terugvorderen van een uitkering op grond van de IOAW, IOAZ en de WWIK (in werking getreden op 1 januari 2010) te vervallen. Dit houdt in dat vanaf deze datum deze beleidsregels onmiddellijk en exclusief in werking zijn getreden en dat de vorige beleidsregels vanaf deze datum niet meer van toepassing zijn. Wanneer op of na de datum van inwerkingtreding van de nieuwe beleidsregels een beroep op kwijtschelding wordt gedaan, gelden uitsluitend de nieuwe beleidsregels. Voor een situatie waarin toepassing van artikel 7 eerste lid sub b aan de orde is, betekent dit bijvoorbeeld dat wanneer meer dan zeven jaar op een vordering is afgelost, geen restitutie plaatsvindt van het bedrag dat na het zevende jaar op de vordering is afgelost. De kwijtschelding heeft in dat geval uitsluitend betrekking op het restant van de vordering op het moment waarop deze beleidsregels in werking zijn getreden.

Artikel 15 Citeertitel

Deze beleidsregels worden aangehaald als: Beleidsregels Terugvordering SOZawe 2011. Omwille van de leesbaarheid is er voor gekozen om in de titel niet alle wetten en regelingen te noemen. Met 'SOZawe' in de naamstelling wordt aangegeven dat de terug- en invorderingsregels toepasselijk zijn op de wetten en regelingen die de dienst SOZawe namens het college uitvoert.

Plaatsing:

Balkje: Bekendmaking

Beleidsregels terugvordering WWB, WIJ, IOAW en IOAZ van de gemeente Groningen

Het college van Burgemeester en wethouders van Groningen maakt bekend:

dat het college in zijn vergadering van ....., besluitnummer, de nieuwe 'Beleidsregels Terugvordering SOZawe 2011' heeft vastgesteld.

Dit houdt in dat het terugvorderingsbeleid zoals dat gold onder de WWB ook van toepassing is geworden op de uitkeringen op grond van de Wet investeren in jongeren, de IOAW, de IOAZ en de WWIK. Enkele artikelen zijn daartoe aangepast. Verder zijn verschillende (redactionele) verbeteringen aangebracht.

De 'oude' beleidsregels en toelichting Terugvordering Wet Werk en bijstand van de gemeente Groningen, vastgesteld op 15 juli 2008, worden met ingang van .....ingetrokken. Daarnaast worden per die datum de beleidsregels voor het nemen van maatregelen en het terugvorderen van een uitkering op grond van de IOAW, IOAZ en de WWIK, vastgesteld op 9 maart 2010, ingetrokken.

Dit besluit is bekendgemaakt door plaatsing in het Gemeenteblad met het nummer 2010-...en treedt in werking met ingang van de dag volgend op die van de bekendmaking. Artikel 9, vijfde lid, treedt in werking met ingang van 1 juni 2011.

Dit collegebesluit ligt vanaf vandaag voor iedereen ter inzage en is kosteloos verkrijgbaar bij het Gemeentelijk Informatiecentrum (GIC), Kreupelstraat 1 (De Prefecten Hof) te Groningen: open op maandag van 13.00 tot 16.00 uur. Dinsdag tot en met vrijdag van 09.00 uur tot 16.00 uur, op donderdag ook van 18.00 uur tot 20.00 uur.

Groningen, ...2010

Plaatsing:

Balkje: Bekendmaking

Beleidsregels terugvordering WWB, WIJ, IOAW en IOAZ van de gemeente Groningen

Het college van Burgemeester en wethouders van Groningen maakt bekend:

dat het college in zijn vergadering van ....., besluitnummer, de nieuwe 'Beleidsregels Terugvordering SOZawe 2011' heeft vastgesteld.

Dit houdt in dat het terugvorderingsbeleid zoals dat gold onder de WWB ook van toepassing is geworden op de uitkeringen op grond van de Wet investeren in jongeren, de IOAW, de IOAZ en de WWIK. Enkele artikelen zijn daartoe aangepast. Verder zijn verschillende (redactionele) verbeteringen aangebracht.

De 'oude' beleidsregels en toelichting Terugvordering Wet Werk en bijstand van de gemeente Groningen, vastgesteld op 15 juli 2008, worden met ingang van .....ingetrokken. Daarnaast worden per die datum de beleidsregels voor het nemen van maatregelen en het terugvorderen van een uitkering op grond van de IOAW, IOAZ en de WWIK, vastgesteld op 9 maart 2010, ingetrokken.

Dit besluit is bekendgemaakt door plaatsing in het Gemeentebled met het nummer 2010-...en treedt in werking met ingang van de dag volgend op die van de bekendmaking. Artikel 9, vijfde lid, treedt in werking met ingang van 1 juni 2011.

Dit collegebesluit ligt vanaf vandaag voor iedereen ter inzage en is kosteloos verkrijgbaar bij het Gemeentelijk Informatiecentrum (GIC), Kreupelstraat 1 (De Prefectenhof) te Groningen: open op maandag van 13.00 tot 16.00 uur. Dinsdag tot en met vrijdag van 09.00 uur tot 16.00 uur, op donderdag ook van 18.00 uur tot 20.00 uur.

Groningen, ...2010